

Huub Smeets en Chris Meys op de plek waar een megaloods dreigt te komen.

© Rob Oostwegel

EINDEJAARSSERIE OMZIEN

‘Limmel als start voor andere buurtaanpak’

Door de coronapandemie staat ons sociale leven onder druk. Meer dan ooit lijkt er behoefte aan contact met elkaar, verbinding zoeken en elkaar helpen. In de serie ‘Omzien’ brengen we warme verhalen en belichten we mooie initiatieven. Vandaag: Huub Smeets, ereburger van Maastricht, strijdt samen met Chris Meys voor beter wonen in de buurten.

DOOR JOOS PHILIPPENS

MAASTRICHT

Omzien

‘Door de coronapandemie staat ons sociale leven onder druk. Meer dan ooit lijkt er behoefte aan contact met elkaar, verbinding zoeken en elkaar helpen. In de serie ‘Omzien’ brengen we warme verhalen en belichten we mooie initiatieven.’

Lees [hier \(https://www.limburger.nl/tag/eindejaarsserie-omzien\)](https://www.limburger.nl/tag/eindejaarsserie-omzien) de andere verhalen.

Het plan voor de megaloods in Limmel dreigt te verzanden in onderhandelings- stedenbouw, daar willen we het met de gemeente snel over hebben.

HUUB SMEETS

Tussen 1988 en 2000 maakte Huub Smeets furore als directeur Stadsontwikkeling. „Inhoud en kwaliteit waren geen kreet, maar een visie, het vooruit tekenen aan de stad, gekoppeld aan een sterke uitvoeringsmachine”, schetst hij. Céramique is een van de grote projecten uit die tijd.

Bij zijn afscheid werd hij ereburger. „Dat was emotioneel, een stimulans om me voor de stad te blijven inzetten”, erkent hij nu. „Een jaar of zes geleden constateerde ik een soort zelfgenoegzaamheid in de stad, alsof het heel goed ging. Maar het ging helemaal niet goed. Geen toekomstvisies, geen stadsontwerpen.”

Smeets ziet een enorm versnipperde gemeente. „Ambtenaren worden gedrild op te schrijven wat de wethouder wil. Ze kunnen geen onafhankelijk gefundeerd advies meer geven. Politieke stedenbouw.” Er gebeuren ook goede dingen zoals de Groene Loper, haast hij zich te zeggen. „Maar men ziet tegenspraak als een rituele dans, een applausmachine voor wat er niet is. De wethouders drukken op de knop, de coalitie volgt en daar sta je dan met je argumenten.”

Smeets woont in de buurt van de Tapijnkazerne waar de universiteit een grote campus wilde. Ze voerde aan dat studenten niet met de auto komen. „Heel vreemd. Toen ik dat aankartte, reageerde ze heel defensief. Uiteindelijk bepaalde de Raad van State dat er rekening moest worden gehouden met 20 procent autovervoer.”

De ‘laagbijdegrondse’ redenering van de UM werkte als een vonk. Smeets bestudeerde de grotere plannen, zoals de Omgevingsvisie. „Sinds de jaren 2015/2016 is de Maastrichtse populariteit gegroeid. Expats en studenten krijgen voorrang. Voor de buurten en de eigen inwoners zijn er tussen 2017 en 2020 min 22 woningen gebouwd, terwijl er volgens makelaars een behoefte was aan 6200.”

Nu komt huidig kompaan Chris Meys in beeld, die in Roermond werkt als coördinator cultureel erfgoed. Hij woont in Limmel, bij hem naast zou een studentenwoning komen. „De buurtraad zei dat dit niet meer kon, maar een aangenomen raadsnotie bleek na een half jaar nog steeds niet in beleid omgezet.”

De twee vonden elkaar in de stichting Buurtbalans waarin 25 buurten zich verenigden. Het gaat ook over grote stedelijke thema's, de Omgevingsvisie, de Stadsvisie. „Zij hadden massa, ik voegde inhoud toe”, zegt Smeets. „Er gebeurden rare dingen. Zo mochten we nooit over wonen praten. Heel vreemd. Waar gewoon wordt begint de stad. Buurtbalans zette zich daar offensief voor in.”

Limmel droomt al lang van de woonwijk Limmel aan de Maas en maakte eind vorig jaar een eigen plan. Toen dat moest worden uitgewerkt, zei de gemeente: we kunnen stedenbouwkundige Franz Ziegler niet alwéér een opdracht geven, zonder aan te besteden. Het buurtnetwerk betaalde – samen met twee bedrijven – Ziegler. „Dat leidde tot een afgewogen plan tussen duur en goedkoop wonen, tussen hoogbouw en huizen met tuinen”, meent Smeets. „Vervolgens nam de gemeente geen voorbereidingsbesluit voor woningbouw, waardoor het ongeluk met Leeijen gebeurde.” Die wil nu net zoveel verdienen aan woningen als aan de megaloads die hij anders pal tegen Limmel aan bouwt. „Dat vonden wij een discutabel uitgangspunt, waarna we niet meer mee mochten praten. Het plan dreigt te verzanden in onderhandelingsstedenbouw, daar willen we het met de gemeente snel over hebben. Geef Leeijen ergens anders plek voor die loads.” Buurtnetwerk Limmel voert ludieke acties met driehoeksborden en een anti-Leeijenliedje. Om Limmel kan niemand meer heen en Buurtbalans sluit daarbij aan. De politiek eist nu dan toch dat wonen prominent in de Stadsvisie 2040 komt. Dat is nodig, zegt Meys, want er dreigt een tweedeling. Het centrum versus de wijken. Smeets blijft positief. „Er heerst veerkracht en inzet in de buurten. Dat is de kurk waar alles op drijft. De gemeente moet dringend helpen.” Meys en Smeets praten graag over stedenbouw, strategie en leefbaarheid. Smeets: „Misschien is Limmel wel de start voor een andere buurtaanpak. Het glas is half vol.”